

MALDOS INTENCIJOS

Tiberiados bendruomenė
Baltriškės

2010 m.
sausis–
kovas

1. Kad šie 2010-ieji metai būtų pašventinti mūsų atsidavimo, Evangelijos skelbimo, uolumo maldoje ir broliškos meilės. Kad netrypčiotume vietoje, bet būtume budrūs ir nuolat pasiruošę priimti Šventosios Dvasios įkvėpimus. Kad ji mus išsaugotų savo meilėje ir uolyme, kad tinkamai atsilieptume į mūsų laiko ir Bažnyčios kvietimus.
2. Už visa tai, kas gyvena ir kvėpuoja. Kad atsiverstume ir gerbtume Kūriniją. Kad žmonės atrastų visa ko Kūrėją. Kad dabartiniai sunkumai mus paskatintų atsiversti, pradėti gyventi paprasčiau, sveikiau ir draugiškiau.
3. Melskimės už misijas mokyklose, maldos grupėse ir tolimąsias misijas Konge, Kinijoje, Filipinuose, kur kovo mėnesį vyks brolis Bartas ir už kasdienybėje slypinčias mažąsias misijas.
4. Už tuos, kurie serga sunkiomis ligomis, ir tuos, kurie kenčia, kad negali susilaukti vaikelio, surasti sužadėtinio, darbo, pašaukimo, kurie negali atleisti. Viešpatie, suteik jiems vilties ir kantrybės malones.
5. Už visas šeimas, netekusias brangaus žmogaus, už vienišus žmones, už jaunuolius, kenčiančius dėl šeimos susiskaldymo ar alkoholizmo. Už tuos, kurie kenčia dėl karo, etinių, religinių konfliktų ar šeimyninių nesutarimų. Tu, Jėzau, Taikos Valdove, ateišk jiems į pagalbą.
6. Galiausiai mes pavedame jūsų maldai evangelizaciją per Dievo žodį. Kad „Magnificat“ leidimas padėtų daugeliui krikščionių pagilinti savo maldos patirtį.

Maldos bendrystė

Broliai ir seserys linki jums ramybės ir malonių kupinų metų
Brangus(-i) besimeldžiantis(-i) drauge,

ramybės tau!

Advento laikotarpiu mane stipriai sujaudino vienas skaitinys iš šventojo Pauliaus laišku. Pateikiu šiuos puikius žodžius: „*Broliai, visuomet dėjuokitės Viešpatyje! Ir vėl kartoju: dėjuokitės! Viešpats yra arti! Niekuo per daug nesirūpinkite, bet visuose reikaluose malda ir prašymu su padėka jūsų troškimai tesidaro žinomi Dievui.*“ (Fil 4, 4–6) Ar įmanoma visuomet dėjuoti? Juk mus slegia tiek rūpesčių, užimančių dėjuosmo vietą... Vis dėlto taip, tai įmanoma, nes Viešpats yra arti. Viskas baigiasi gerai sutikus Prisikėlusįjį, net jei kartais tenka pakentėti. Paulius mums atskleidžia savo paslaptį: reikia dėkoti ir išsakyti Dievui savo troškimus. Taip mums bus suteikta ramybė. Tiesiog paveskime Viešpačiui savo rūpesčius ir melskime Jį...

Taip pat būkime gėrio detektoriai, pastebėkime Dievo ir žmonių gėrį. Šiais laikais egzistuoja dūmų detektoriai, kurių dėka išvengiama gaisro, o mes būkime gėrio ir grožio detektoriai kitų gyvenimuose. Žvelkime į kitus šviesos, supratimo kupinu žvilgsniu. Žvelkime skatindami kitame gėrį, kad meilės versmė, čiurlenanti kiekvieno žmogaus širdyje, išsiveržtų visu gaivumu. Pastebėkime mūsų artimųjų daromą pažangą, palaikykime ir padrąsinkime kiekvieną. Visą savaitę vyko mūsų nuostabioji kapitula, kupina tarpusavio įsiklausymo, vedant Šventajai Dvasiai. Tai buvo padėkos už 30 Tiberiados metų laikas. Ačiū už jūsų brangią maldą. Kapituloje žvelgėme į dabartį ir ateitį, gilinomės į mūsų charizmą, kaip gyventi labiau įsiklausant į Kristaus ir Bažnyčios kvietimą.

Broliai ir seserys keliavo aplankyti Boreno (*Beauraing*) Mergelės Marijos statulos prie autostrados, dėkodami už gražiai kartu praleistą kapitulą

Kapitula taip pat buvo ir intensyvi maldos laikas, kad suvoktume Dievo valią mūsų bendruomenei

KALENDORIUS

Sausis

- Penkt. 8–10 d. Grupė su seserimis asumpcionistėmis
Tėvų grupė iš Vilniaus su Inga
Panevėžio maldos grupė
- Penkt. 15–17 d. Ateitininkų grupė iš Kauno su Milda
- Penkt. 22–24 d. Šeimų grupė (be vaikų) iš Vilniaus Katedros su kun. Saulium
18 mokinių iš Vilniaus su Rūta
- Penkt. 29 Šv. Damijono grupės narių susitikimas
- Penkt. 29–30 d. PPC vadovų rekolekcijos

Vasaris

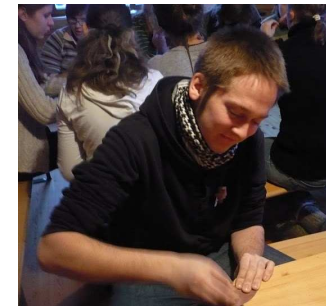
- Penkt. 5–7 d. Samariečių grupė
Šv. Damijono namų rekolekcijos
- Antr. 9–12 d. Misija į Vilnių, Kauną, Šiaulius, Panevėžį, Pasvalį,
Radviliškį ir Uteną su Šv. Damijono maldos grupėmis
- Penkt. 12–14 d. Vaikinų savaitgalis
- Penkt. 19–21 d. Rekolekcijos latviams
- Penkt. 26 d.– 5 d. Nazareto savaitė (priėmimo nėra)

Kovas

- Penkt. 5–6 d. Šv. Damijono maldos grupės susitikimas
- Antr. 9–12 d. Mokymai, sesija
- Penkt. 12–14 d. Nazareto savaitgalis (priėmimo nėra)
- Ketv. 18–19 d. Mokiniai iš „Versmės“ mokyklos
- Šešt. 20–21 d. Paauglių savaitgalis
- Šešt. 27–28 d. Savaitgalis sutuoktiniams
- Pirm. 29 d.–04. 20 d. Ugnies vaikų grupė
Brolis Bartas vyksta į misiją Filipinuose

Balandis

- Ketv. 1–4 d. Velykų stovykla jaunimui
- Šešt. 10–11 d. Vaikų savaitgalis

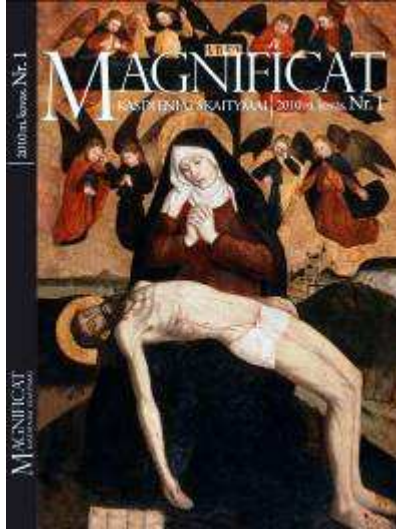
„Magnificat“

Šiomet kovo mėnesį bus išleistas pirmas kišeninio formato mėnesinio leidinio „Magnificat“ numeris su Šv. Mišių skaitiniais ir apmąstymais, rytmetine ir vakarine maldomis. Kai kurių iš mūsų galvose jau seniai brendo mintis, bet darbo apimtys ir nežinomybė mus gąsdino. Tiesa, ši nauja periodinio leidinio patirtis mums nauja ir labai skiriasi nuo kitų misijų.

Mūsų tikslas – duoti įrankį kasdienei maldai ir kasdieniam Dievo žodžio skaitymui, taip pat prisidėti prie evangelizacijos. Šiuo metu Lietuvoje panašaus leidinio nėra.

Tad su kitomis Lietuvos vienuolijomis pradėjome svarstyti šį klausimą. Užmezgėme kontaktus su tokio pat pobūdžio leidinio leidykla Prancūzijoje, kuri mus palaiko. Taip pat surinkome pasauliečių komandą, kuri rūpinasi projekto įgyvendinimu. Pavedame jūsų maldai šią intenciją. Jūs galite taip pat prisidėti ir reklamuodami bei platindami šį leidinį. Daugiau informacijos rasite svetainėje: www.magnificat.lt.

Brolis Pranciškus ir brolis Mišelis

Šį rudenį Vilniaus Šv. Damijono maldos grupė pastatė spektaklį apie jauno italo Piero Giorgio Frassati gyvenimo istoriją. Tai yra puikus įrankis evangelizacijai tarp studentų.

Šioje kapituloje broliai ir seserys rinkimais paprašė manęs tęsti tarnystę bendruomenei. Man tenkanti misija visų pirma yra bendrystės ir taikos tarnystė, rūpestis kiekvieno šventumo keliu, pradedant nuo manęs paties: tai atsivertimo, uolesnės maldos kelias, nuolatinės pastangos įgyvendinti naująjį įsakymą: „*Mano įsakymas, kad vienas kitą mylėtumėte, kaip aš jus mylėjau.*“ (Jn 15, 12)

Štai trumpa frazė, įstrigusi kardinolui Šionbornui, kai jis, būdamas 15 metų, ją išgirdo iš parapijos klebono lūpų: „*Mes esame sukurti, kad būtume laimingi.*“ Taip, tai Kūrėjo mums paskirtas tikslas: tapti laimingu nėra draudžiama, priešingai, tai tikroji Dievo valia mums. Aš esu skirtas laimei ir laimė yra man skirta.

Džiaukimės! Džiaugsmas ir kančia gali sugyventi kartu. Be šio džiaugsmo mūsų gyvenimas su Kristumi būtų prėskas. „*Džiaukitės*“ taip pat reiškia „*būkite Šventojoje Dvasioje*“. Šis Ugnies Balandis mums teikia jėgos iš aukštybių, ir mūsų ašaros tampa derlingu džiaugsmu. Būkite tikri, prisimenu jus savo kasdieninėje maldoje. Visa bendruomenė prisideda prie mano linkėjimų ir linki jums ramybės ir džiaugsmo. Mums taip pat labai brangi ir reikalinga jūsų malda. Ramybė jums, tikrai šventų metų!

Brolis Morkus

Visa bendruomenė meldžiasi už brolio Morkaus misiją.

Ką reiškia sirgti Tiberiadoje

Baigiantis lapkričiui per Tiberiadą nusirito viruso banga, ir laringitas mane visai savaitei paguldė į lovą. Ta pati dalia ištiko ir kelis brolius bei seseris. Proga gyventi šiek tiek kontempliatyviau! Deja, kai esi vienas celėje ir blogai jautiesi, melstis gana sudėtinga! Ačiū seserims, kurios buvo labai dėmesingos. Man nieko netrūko, net būdavau ne viena per liturgines valandas ir valgant. Iš tiesų bendruomeniškas atidumas nepaprastai stiprina!

Net brolis Morkus buvo užėjęs aplankyti lignonės, atnešė Prisikėlusiojo paveikslėlį, šokoladuką, ir... fotoaparata. Tą dieną aš jaučiausi jau šiek tiek geriau, todėl darbavausi lovoje – taisyčiau įplyšusius seserų vualius.

Tą savaitę turėjau progą geriau susipažinti su šventuoju, kurį gavau šiems metams: tai Faustinas, jaunas ispanas, kuris būdamas 14 metų sunkiai susirgo ir daug metų išgulėjo lovoje. Jis man padėjo būti bendrystėje su visais lignoniais ir leido suprasti, kad kiekvienas priimtas kentėjimas ar silpnumas labai vertingas Dievo akyse. Šis (būsimas!) šventasis tikrai nuostabus! Jis labai mylėjo

Mergelę Mariją, savo tėvus, mėgo futbolą... ir troško tapti šventuoju. Štai ką jis yra sakęs apie Mariją: „Kas dieną vis labiau myliu Mariją. Ji yra mano motina. Jos dėka kasdien vis labiau myliu ir savo mamą.“

Ir apie šventumą: „Šventumas yra labai sudėtingas dalykas. Tačiau aš pabandyčiau, ir, kas žino, gal man pavyks?“ Iš tiesų su Mergelės Marijos pagalba ir turint tokį didelį troškimą viskas yra įmanoma, ar ne?

Brangieji „Maldos bendrystės“ skaitytojai, mes jus prisimename savo nuolankioje maldoje (net kai karščiuojame!)

Sesuo Asta

Nebijokite! Sesė Asta jau pasveikusi.

Kristina ir Goda stovykloje padeda lankstyti „Maldos bendrystę“ ir ruošia kryželius jaunimui

Iškart po šventų Kalėdų apie 80 jaunuolių iš visos Lietuvos susirinko į penkių dienų stovyklą. Rūtą iš Vilniaus sujaukino mokymas apie šventąjį Juozapą: šventasis Juozapas yra nuolankumo pavyzdys, to, kad norint būti ir gerais, ir autentiškais Kristaus mokiniais, nereikia didelių dalykų, tereikia bendrų, paprastų, žmogiškų dorybių. Paskutinį vakarą jaunimas atėjo pagerbti Šventosios Šeimos ikonas. Tuo metu brolis Egidijus ir Salako klebonas Kęstutis klausė išpažinčių. Vakaraus, per teminius užsiėmimus, jaunimas galėjo rasti atsakymus į jiems rūpimus klausimus. Brolis Bartas kalbėjo apie alkoholizmą kaip ligą, ir kaip padėti ja sergantiems. Ši problema buvo aktuali daugeliui klausytojų. Sunku pakeisti kitą, bet galime pakeisti savo požiūrį.

Brolis Pranciškus, brolis Egidijus, brolis Bartas ir brolis Mišelis

Apsnigtos Baltriškės

Galų gale atėjo žiema, viską apklojo sniegas, ledinis vėjas primena, kad esame Lietuvoje. Temperatūra staigiai nukrito žemiau 20° C. Vakar meldėmės Rožinį lauke... Brolio Mišelio ūsai buvo apšalę. Beveik kiekvieną savaitgalį svečiai mums padovanoja šiltų kojinių. Svečių dosnumas mus stulbina. Močiutė iš Kėdainių mums visada parašo gavusi „Maldos bendrystę“. Ji mums dėkoja ir įdeda į voką pašto ženklą, norėdama užsitikrinti, kad gaus ir kitą numerį. Jai 86 metai.

Gamta mums tokia dosni: praėjusią savaitę išsiperėjo du balandžiukai. Brolis Egidijus suplovė ir sukapojo 20 m³ malkų. Bartas laukė šalčio, kad galėtų viską išvežti iš miško. Tada malkas sukrovėme prie visų pastatų malkinių. Abu mūsų staliai bažnyčioje labai išstvermingi: jie sutvirtina bažnyčią ir apšiltina lubas. Karts nuo karto atsigeria karštos arbatos, kad sušiltų.

Dviejų postulantų prisistatymas (tęsinys)

Ankstesniame „Maldos bendrystės“ leidinuke prisistatė Yvonas ir Janis, visai neseniai tapę postulантаis. Šį kartą pateikiame Ambrozijaus ir Alinos, priimtų į postulantes kartu su jais, liudijimus.

Ambrozijus

Man 23 metai, esu kilęs iš Paryžiaus regiono. Prieš įstodamas į postulantes studijavau fiziką universitete. Esu trečias iš keturių praktikuojančios katalikų šeimos sūnų.

Aštuonerių pradėjau patarnauti Mišioms, nes troškau būti kuo arčiau altoriaus, kur Jėzus ateina regimu būdu. Šis potraukis būti su Kristumi manęs niekad nebuvo apleidęs. Taip pat buvau išitraukęs į skautų judėjimą. Man labai patiko tas bendruomeniškas, paprastas ir krikščioniškas gyvenimas gamtoje, su konkrečiomis užduotimis ir veikla.

Kai buvau 15 metų, į rankas pateko komiksų knyga apie pranciškonų atsinaujinimo pradžią Bronkse. Širdžiai buvo taip gera matyti tuos jaunus vaikus, kurie visko atsižadėjo, kad galėtų gyventi su Jėzumi ir Jį skelbti. Tuo metu širdyje užgimė troškimas tapti vienuoliu bendruomenėje, gyvenančioje pagal pranciškoniškus idealus.

Praėjus dviem su puse metų mano vyresnysis brolis Rolandas, vienuolis, kuriam teko savo vienuolyne priimti brolių Žiuljeną, papasakojo man apie Tiberiados bendruomenę, kuri, jo manymu, galėtų man tikti. Peržiūrint bendruomenės interneto svetainę mano širdį apėmė gilus ir ramybę teikiantis džiaugsmas. Taip supratau, kad būtent šioje bendruomenėje Kristus kviečia mane Jį sekti. Iš tiesų ši bendruomenė atliepė visus mano troškimus: kuklus gyvenimas, stiprus bendruomeniškumas, intensyvi malda, rankų darbas ir misionierių veikla.

Ambrozijus tarnauja

Praėjusiais metais per kasdienę maldą mano vidinio šeimininko, Šventosios Dvasios balsas šnabždėdavo: „*Parašyk broliui Morkui ir pasidalink savo troškimais.*“ Brolis Morkus pakvietė mane birželio mėnesį savaitę praleisti Tiberiadoje. Tada iš tiesų supratau, kad čia mano vieta. *Deo gratias!*

Kiekvieną dieną gyvendamas su Kristumi ir per brolius gaunu savo pašaukimo patvirtinimą. Kartu esu ir jūsų maldos vaisius, ačiū, kad ir toliau mane palaikysite malda.

Alina

„*Viešpatie, kaip mums gera pasilikti su tavimi, atsiduoti tau, išskirtiniu būdu savo būtį sutelkti į Tave!*“ Jonas Paulius II, „*Vita Consecrata*“

Taip, Viešpatie, kaip gera Tave mylėti! Praėjus dviem su puse mėnesio kaip maža zylutė Tiberiadoje vis labiau suvokiu gyvenimo su Kristumi ir Kristui džiaugsmą bei grožį, džiaugsmą jį mylėti ir stengtis, kad jis būtų mylimas.

Kartais pagaunu save svarstant: „*Viešpatie, iš kur man ta laimė, kad vedei mane ligi šios dienos, ligi šios vietos?*“ Ir tada prisimenu...

Prieš 4 metus mano parapijoje Briuselyje vyko suaugusiųjų katechezė, tuomet iš naujo suvokiau gilią Eucharistijos prasmę, Dievo veikimą mano gyvenime ir Jo meilę man. Nuo to laiko stengiausi vis labiau pažinti Kristaus veidą ir savo gyvenimą kurti bei kreipti į Jį.

Po piligriminės kelionės į Lurdą viduje Mergelės Marijos paskatinta pradėjau medicinos studijas. Čia patyriau naują džiaugsmą: tarnystės, sugebėjimo pamiršti save (nors tai būtų tik kelios valandos) dėl kito, atsidavimo džiaugsmą... Taip, šis džiaugsmas man buvo prasmingas.

Būdama 20 metų dalyvavau susitikime su popiežiumi Loreto miestelyje, Italijoje, mane labai sujaudino Šventojo Tėvo žodžiai: „*Nebijokite visko atiduoti Kristui. Jėzus ir šiandien kviečia jaunimą sekti Juo!*“, ir Jėzaus žodžiai Matui: „*Sek paskui mane.*“ Mano viduje užgimė nenumaldomas troškimas sekti Jėzų iš visos širdies, visa savo esybe.

Praėjus trims mėnesiams nuo šio kvietimo Viešpats man leido pažinti Tiberiados bendruomenę. Vykdamą į Pondromą, į kalėdinę stovyklą, klausiau savęs, ar iš tiesų gera mintis praleisti 4 dienas su „vienuoliais, kurie gyvena miške ir rengia stovyklas jaunimui“. Buvau labai nustebinta sutikusi tokius jaunus ir tokius džiaugsmingus brolius ir seseris! Dar kartą nustebau, kai po valandos koplyčioje buvo susirinkę jau virš 80 jaunuolių ir labai paprastai, giliai susikaupę meldėsi dieninę maldą.

Visą stovyklą gyvenome maldos, darbo ir bendruomeninio gyvenimo ritmu. Kartu su kitais jaunuoliais iš naujo suvokiau maldos, ryšio su Dievu grožį, skonį, intensyvumą ir ypač būtinumą kasdienybėje. Štai ką gražiausio mums suteikia šie jauni broliai ir seserys.

Vis labiau sužavėta ir sujaudinta brolių ir seserų gyvenimo melddamasi klausiau: „*Viešpatie, ar tik ne čia mane kvieti?!*“ Mane apėmė ramybė ir džiaugsmas. Širdyje buvo aiškus atsakymas. Tas atsakymas buvo: „*TAIP.*“

Šiandien gėriuosi matydama, su kokia meile, gerumu ir palankumu Viešpats mus veda per gyvenimą.

Ačiū, Viešpatie, už pašvęstojo gyvenimo malonę. Taip, Tu mus kvieti ir suteiki malonę atsakyti į kvietimą. Mes pasitikime Tavimi, mes mylime Tave. Ateik, Viešpatie Jėzau!

Alina

Naujų brolių ir seserų įstojimo proga brolis Markas laimina kambarius. Kai kurie iš jų sunkiai prieinami